

Sygn. akt I C 711/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 25.598,89 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...)S.A. z siedzibą w W.na rzecz powódki D. P.kwotę 15000 zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W.na rzecz powódki D. P.kwotę 241,03 zł (dwieście czterdzieści jeden złotych 03/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 124,20 zł od dnia 5 grudnia 2013 roku i od kwoty 116,83 zł od dnia 10 października 2013 roku do dnia zapłaty,

III. zasądza od strony pozwanej (...)S.A. z siedzibą w W.na rzecz powódki D. P.kwotę 463,66 zł (czterysta sześćdziesiąt trzy złote 66/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 168,28 zł od dnia 18 czerwca 2013 roku i od kwoty 295,38 zł od dnia 1 października 2013 roku do dnia zapłaty,

IV. w części ograniczonej postępowanie umarza,

V. dalej idące powództwo oddala,

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2207,45 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu,

VII. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W.uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 131 zł tytułem brakującej opłaty sądowej,

VIII. nie obciąża powódkę brakującą opłatą sądową od rozszerzonego powództwa.

Sygn. akt I C 711/13

UZASADNIENIE

Powódka D. P.wniosła pozew o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W.kwoty 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.2012r. do dnia zapłaty , zasądzenie od pozwanego kwoty 541,01 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu z odsetkami z ustawowymi od dnia 4.12.2012r. do dnia zapłaty oraz 317,60 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu z odsetkami ustawowymi od wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenie kwoty 240,28 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem zwrotu kosztów leczenia a nadto o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała , iż w dniu 25.08.2012r.w K.doszło do zdarzenia komunikacyjnego którego sprawcą był kierujący samochodem osobowym ubezpieczonym u strony pozwanej ,zaś strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady. W wyniku wypadku powódka doznała naderwania i skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa i pierwsza pomoc została jej udzielona w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym w P., gdzie wykonano badanie RTG i zlecono noszenie kołnierza S. przez okres 10 dni oraz zażywanie leków przeciwbólowych . Z uwagi na zły stan zdrowia , dolegliwości bólowe , zawroty głowy powódka kontynuowała leczenie w poradni ogólnej, neurologicznej i chirurgicznej . Podjęła również leczenie rehabilitacyjne . Do dnia dzisiejszego powódka odczuwa dolegliwości bólowe , ma zawroty głowy , obniżony nastrój , cierpi na bezsenność , nie może wykonywać nawet lekkich prac fizycznych , odczuwa też ogromny strach przed jazdą samochodem. Wypadek spowodował , że przez okres pół roku powódka była niezdolna do pracy , przebywała na zwolnieniach lekarskich. W toku likwidacji szkody pozwana wypłaciła na rzecz powódki 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia , 127, 50 zł tytułem wydatków na zakupy środków medycznych i 150,20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu .

W ocenie powódki dopłata zadośćuczynienia w kwocie 12.000 zł jest w pełni zasadna. Wypłacona kwota tytułem kosztów leczenia, nie uwzględniła całości zgłoszonego odszkodowania z tego tytułu zaś koszty dojazdu wynosiły 1008,81 zł tym samym zasadne jest żądanie 858,61 zł ponad kwotę wypłaconą powódce.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2417 zł. podnosząc , iż dokonując ustalenia wysokości zadośćuczynienia uwzględniła wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a więc cierpienie fizyczne , ból, długość leczenia , stopień uszczerbku na zdrowiu , wiek poszkodowanej . Ponadto pozwana zakwestionowała początkową datę naliczenia odsetek , które winny być zasądzone dopiero od daty wyrokowania, oraz zwrot kosztów leczenia i dojazdów które nie pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym.

Na rozpoznanie w dniu 6.11.2013r. k-199 powódka ograniczyła żądanie z tytułu kosztów dojazdu do kwoty 244,39 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 127,56 zł od dnia 4.12.2012r. do dnia zapłaty i od kwoty 116,83 zł od dnia 2.10.2013r. do dnia zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 1.09.2014r. (k-266) powódka rozszerzyła żądanie pozwu w zakresie dochodzonego zadośćuczynienia do kwoty 24.500 zł zamiast kwoty 12.000 zł . Strona pozwana , wniosła o oddalenie powództwa w całości w tym również w zakresie rozszerzonym (k-276).

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 sierpnia 2012r. powódka D. P. w K. uczestniczyła w kolizji drogowej jako kierująca samochodem marki F. (...) zaś sprawcą kolizji był P. M. kierujący samochodem osobowym marki A. który nie zachował należytej ostrożności , uderzając w tył samochodu powódki. Sprawca zdarzenia został ukarany mandatem karnym. W dniu zdarzenia powódka miała zapięte pasy bezpieczeństwa . Uderzenie było bardzo silne, gdyż samochód powódki został przesunięty o około 10 metrów, zaś powódka „poleciała” na kierownicę a następnie do tyłu , łamiąc oparcie fotela kierowcy. Sprawcę zdarzenia komunikacyjnego i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązująca w dniu zdarzenia . Odpowiedzialność za skutki wypadku przyjęła strona pozwana przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powódce kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia , kwotę 127,50 zł tytułem kosztów leczenia oraz 150.20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

/dowód: - przesłuchanie powódki k-208;

- zeznanie świadka J. P. k-199;

- notatka informacyjna KPP K. o zderzeniu drogowym k-139;

- akta szkodowe pozwanej w tym pisma z 8.01.13r k-60 i z 30.11.13r. k-62/.

Po wypadku pogotowie przywiozło powódkę na (...) Szpitala w P. gdzie po wykonaniu zdjęć rtg stwierdzono skrzywienie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa , zalecając kołnierz S. i środki przeciwbólowe . Powódka zakupiła kołnierz i nosiła przez trzy tygodnie . Do połowy grudnia 2012r. powódka przebywała na zwolnieniach lekarskich . Nadal utrzymywały się bóle głowy , odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa oraz drętwienia prawej ręki . Powódka kontynuowała leczenie w poradni lekarza rodzinnego , neurologa i ortopedy. Przebyła również leczenie rehabilitacyjne w szpitalu w L. – zabiegi na kręgosłup szyjny i lędźwiowy. Przed wypadkiem u powódki nie występowały bóle kręgosłupa . Do chwili obecnej powódka odczuwa bóle głowy , pobołowanie kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego i szyjnego , drętwienie prawej ręki . Bóle te zwiększają się przy wysiłku fizycznym, nie może też powódka wykonywać żadnych prac na działce. Od czerwca 2013r. powódka , leczy się psychiatrycznie ze względu na lęki , brak snu, obawy przed jazdą samochodem.

/dowód: - przesłuchanie powódki k-208;

- zeznania świadka J. P. k-199;

- akta szkody strony pozwanej;

- karta informacyjna leczenia szpitalnego k-7;

- dokumentacja medyczna powódki k 9-21/.

Pismem z dnia 1.09.2012r. , działające w imieniu powódki(...)w K., wniosło o wypłatę przez stronę pozwaną zaliczki na poczet przyszłego świadczenia w kwocie 3000 zł , jednocześnie dokonując zgłoszenia szkody. Pismem z dnia 31.10.2012r. (wpłynęło do strony pozwanej 7.11.2012r.) powódka wezwała stronę pozwaną do wypłaty tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienie oraz krzywdę kwoty 25.000 zł , strona pozwana odmówiła dalszych wypłat ponad wypłaconą kwotę.

/dowód: - akta szkodowe strony pozwanej ;

- pismo z dnia 1.09.2012r. k-27,91;

- pismo z dnia 31.10.2012r. k-98;

- pismo strony pozwanej z 6.03.2013r. k-59;

I z 8.01.2013r. k- 60/

Powód poniósł koszty leczenia dodatkowe (strona pozwana odmówiła ich zwrotu) w łącznej wysokości 463,60 zł obejmujące kwotę 100 zł – konsultacja neurologiczna , kwotę 40,28 zł – koszt zakupu leków, kwotę 28 zł – zakup kołnierza Schanza, kwotę 80 zł – konsultacja lekarska psychiatry, kwotę 70 zł – konsultacja lekarska psychiatry , kwotę 17,38 zł –koszt zakupu leku S., kwotę 48 zł – koszt zakupu leku M.i kwotę 80 zł – konsultacja lekarza psychiatry. Konsultacje lekarskie neurologa , ortopedy i psychiatry były wskazane, celowym było również kontynuowanie leczenia usprawniającego , stosowanie leków przeciwbólowych P.i M.oraz leków M.i S., zapisanych przez lekarza psychiatrę.

/dowód: - przesłuchanie powódki k -258;

- akta szkody pozwanej ;

- opinia biegłych H. A. i M. J. k-225;

- opinia sądu psychiatryczna k-244

- recepty k- 151;

- faktura VAT nr (...)k-152;
- faktura VAT nr (...)k-153;
- rachunek nr(...)k-154;
- rachunek nr (...)k 155;
- rachunek nr (...)k 161;
- faktura VAT nr(...)k-163/

Koszty dojazdu powódki na zabiegi rehabilitacyjne do L. oraz do lekarzy w K. i lekarza rodzinnego w K. samochodem marki V. (...) wyniosły łącznie 274,40 zł przy przyjęciu łącznie przejechanych 827 km , zużycia oleju napędowego około 7 l /100 km oraz średniej ceny oleju napędowego na kwotę 4,74 zł / 1 liter . Strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 150,20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Koszt przejazdu powódki na zabiegi rehabilitacyjne oraz do lekarzy samochodem marki P. (...) diesel o pojemności 1,4 cm³ wyniósł 116,83 zł przy przyjęciu spalania 5,5 l /100 km i cenie oleju napędowego w tym okresie na 5,59 zł /1 liter . Na rozprawie w dniu 6 listopada 2013r. pełnomocnik powódki ograniczył żądanie z tytułu kosztów dojazdu do kwoty 244,39 zł.

/ dowód: - przesłuchanie powódki k 2558;

- zeznanie świadka J. P. k- 199 ;
- pismo pozwanej z 2.10.2013r. k-172;
- specyfikacja dojazdów k-29;
- akta szkody pozwanej;
- oświadczenie pełno. powoda ograniczającego żądanie pozwu z tytułu kosztów dojazdu k-199/.

W wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 25.08.2012r. powódka doznała urazu głowy bez utraty przytomności , z pobołowaniem głowy i zaburzeniami lękowo- adaptacyjnymi , urazu odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym pourazowym , z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową parestetyczną , głównie prawostronną , urazu odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa z niewielkim zespołem bólowym L-S i rwą kulszową prawostronną o zmiennym nasileniu, zespół nerwicowy psychosomatyczny. Łącznie długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł 5% . Wypadek skutkuje do chwili obecnej pobołowaniem głowy, bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej , parestezjami kończyn górnych , szczególnie prawej w zakresie unerwienia przez nerw pośrodkowy (palców I-III). Dolegliwości te zmuszają powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych, oraz w sposób zasadniczy utrudniają czynności życia codziennego jak i pracę zawodową. W przyszłości będzie wskazana kontynuacja leczenia usprawniającego , mogą też pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego połączone ze wzmożonym napięciem mięśni ograniczające ich ruchomość.

/dowód: - opinia biegłych z zakresu neurochirurgii i ortopedii k-225/.

Powódka w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 25.08.2012r doznała stresu pourazowego, psychicznego, który następnie wywołał u niej zaburzenia adaptacyjno lękowo- depresyjne. Powypadkowe zaburzenia adaptacyjne spowodowały długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 6% . Doznany uraz psychiczny , wymagał leczenia psychiatrycznego w postaci farmakoterapii oraz psychoedukacji i wsparcia psychicznego . Doznany uraz psychiczny mógł występować u powódki przez około 10 miesięcy od dnia wypadku.

/dowód: - opinia biegłego psychiatry M. Ż. k-244/

Sąd zważył , co następuje:

Bezspornym jest w sprawie , że w dniu 25.08.2012r. powódka D. P. uczestniczyła w kolizji drogowej jako kierująca samochodem marki F. (...) , której sprawcą był P. M. kierujący samochodem osobowym marki A. , który nie zachował należytej ostrożności uderzając w tył samochodu powódki.

Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – sprawcy wypadku komunikacyjnego – za skutki wypadku , przeprowadzając postępowanie likwidacyjne oraz wypłacając powódce kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia , kwotę 127,50 zł tytułem kosztów leczenia oraz 150, 20 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu .

W chwili zdarzenia powódka miała zapięte pasy bezpieczeństwa zaś samo uderzenie był tak silne , że samochód powódki został przesunięty kilka metrów do przodu, a powódka , uderzając w fotel kierowcy , złamała jego oparcie.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego a zwłaszcza przesłuchania powódki , dokumentacji medycznej leczenia powódki oraz opinii biegłych sądowych z zakresu neurochirurgii, ortopedii i psychiatrii , które to opinie nie były kwestionowane przez strony uznać należy , że wypłacone powódce przez stronę pozwaną świadczenie z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 3000 zł jest zbyt niskie a odmowa wypłaty dalszego zadośćuczynienia niezasadna.

Zgodnie z przepisem art. 445§1 kc Sąd może w wypadkach wskazanych w art. 444 kc , przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym przypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało Sądowi , zaś Sąd korzysta z daleko idącej swobody z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy , mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie krzywdy mieści w sobie wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała lub nastroju zdrowia zarówno w postaci doznanych cierpień fizycznych jak i psychicznych . Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów , jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego zaś zadośćuczynienie przewidziane w art.445§1 kc ma charakter kompensacyjny . Wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość , wynagrodzić doznany ból i cierpienie. Kwotowe oznaczenie należnego zadośćuczynienia , według poglądu orzecznictwa jak i literatury , powinna być utrzymana w rozsądnych granicach z uwzględnieniem doznanej krzywdy oraz uzupełniająco - aktualnych stosunków negatywnych i poziomu stopy życiowej społeczeństwa - co , zdaniem Sądu , nie podważa w żaden sposób kompensacyjny funkcji zadośćuczynienia .

Z dokumentacji medycznej powódki oraz opinii biegłych neurochirurga i ortopedy – traumatologa wynika jednoznacznie , że powódka w wyniku wypadku z dnia 25.08.2012r. doznała urazu głowy (bez utraty przytomności) , urazu odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym pourazowym , z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo – ramieniową parestatyczną , głównie prawostronną, urazu odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa , oraz stresu pourazowego, zaś łączny uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł 5% . Wprawdzie uszczerbek ten biegli określili jako długotrwały a nie stały , ale i tak zdaniem Sądu , nie ma to istotnego wpływu na ocenę rozmiaru krzywdy powódki gdyż , jak wynika z dalszej części opinii w/w biegłych , wypadek komunikacyjny skutkuje do chwili obecnej pobolewaniami głowy , bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej , perestezjami kończyn górnych szczególnie prawej w zakresie unerwienia przez nerw pośrodkowy i dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogodowych i nawet niewielkim wysiłkiem fizycznym , zmuszając powódkę do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w sposób zasadniczy utrudniają czynności życia codziennego i pracę zawodową . W przyszłości też będzie wskazana kontynuacja leczenia usprawniającego . Ponadto , biegły psychiatra w opinii uznał , że powódka w wyniku przedmiotowego wypadku doznała stresu pourazowego ,psychicznego , który wywołał u niej zaburzenie adaptacyjno lękowo-depresyjne , powodując długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6% zaś doznany uraz psychiczny mógl występować u powódki przez okres 10 miesięcy od dnia wypadku i wymagał leczenia psychiatrycznego w postaci farmakoterapii oraz psychoedukacji. Należy podzielić stanowisko

strony pozwanej , że łączny uszczerbek ustalony w w/w opiniach wynosi 10% a nie 11% , gdyż opinia ortopedy i neurochirurga w zakresie , w jakim dotyczy stresu pourazowego (1%) pokrywa się z opinią psychiatry , który w tym zakresie ustalił uszczerbek w wysokości 6% z tym , że procentowy uszczerbek stanowi jedynie kryterium pomocnicze przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Zatem mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej okoliczności - w tym rozmiar doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i psychicznych , konieczność ograniczenia przez dłuższy okres czasu aktywności życiowej , uraz psychiczny powodujący lęk i stres , przebyta rehabilitacją , wiek powódki , aktualny stan zdrowia powódki pozostający w związku przyczynowym z wypadkiem i nadal utrzymujące się bóle głowy oraz kręgosłupa ograniczenie ruchomości prawej kończyny górnej powodujące utrudnienia w zakresie czynności życia codziennego i pracę zawodową , konieczność kontynuowania leczenia usprawniającego oraz długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 10% Sąd uznał za odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce kwotę 18.000 zł.

W związku z przepisem ustaloną wysokość zadośćuczynienia pieniężnego należnego powódce w kwocie 18.000 zł należność zmniejszyć o kwotę 3000 zł , którą pozwana wypłaciła powódce , a w związku z tym tytułem dalszego zadośćuczynienia zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 15.000 zł (pkt I wyroku).

Odnosnie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty Sąd uwzględnił odsetki od dnia 8.12.2012r. gdyż dopiero pismem z dnia 31.10.2012r. , które wpłynęło do pozwanej w dniu 7.11.2012r. (k-98 akt) , powódka wniosła o wypłatę tytułem zadośćuczynienia za doznany uraz oraz krzywdę kwotę 25.000 zł a więc dopiero w /w pismem skonkretyzowała żądanie , gdyż pismem z dnia 1.09.2012r. powódka przesłała pozwanemu dokumentację wnosząc jedynie o wypłatę zaliczki na poczet przysługującego świadczenia i to w kwocie 3000 zł .

Zgodnie z art. 14 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. 2003. 124. 1152. ze zm.) w zw. z art. 817 kc zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, zaś strona pozwana nie wykazała aby w sprawie zachodziły okoliczności uniemożliwiające wypłatę świadczenia , wskazane w art. 14 ust. 2 w/w ustawy.

W związku z tym , na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 kc , uwzględniono odsetki mając na uwadze upływ 30 dniowego terminu od dnia zgłoszenia żądania tj. od 7.11.2012r. Sąd nie uwzględnił stanowiska strony pozwanej , że należne odsetki winne być uwzględnione dopiero od dnia wyrokowania gdyż prowadziłoby to w istocie do ich umorzenia w za okres sprzed daty wyroku i byłoby nieuzasadnionym uprzywilejowaniem dłużnika – strony pozwanej , a ponadto wysokość przyznanej kwoty tytułem zadośćuczynienia była znana stronie pozwanej – jako oznaczona w wezwaniu przedsądowym – i mieści się w tym zakresie (powódka żądała 25.000 zł) a zatem żądanie odsetek od 8.12.2012r. jest w pełni usprawiedliwione.

Na podstawie przepisu art. 444 kc uwzględniono kwotę 463,66 zł tytułem kosztów leczenia , których wysokość i zasadność ponoszenia powódka wykazała , potwierdza to też zebrany w sprawie materiał dowodowy w tym dołączone faktury i rachunki ich poniesienia jak również opinie biegłych neurochirurga , ortopedy , i psychiatry którzy potwierdzili , że konsultacje lekarskie neurologa , ortopedy i psychiatry były konieczne jak również stosowanie leków , które obejmują w/w faktury i rachunki , przez powódkę pozostawiało w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 25.08.2012r. (pkt. III wyroku). Wskazać nadto należy , że pojęcie „wszelkie koszty” z art.444 kc oznacza koszty różnego rodzaju , których nie da się z góry określić , a których ocena , na podstawie okoliczności sprawy , należy do Sądu (vide: wyrok SN z 9.01.2008r. II CSK 425/07). Podnoszone w tym zakresie zarzuty pozwanego są bezzasadne. Odnosnie odsetek ustawowych od w/w kwoty Sąd uwzględnił od kwoty 168,28 zł od dnia 18.06.2013r. tj. od dnia wniesienia pozwu (wcześniej w postępowaniu likwidacyjnym powódka żądała ich zwrotu – obejmujące kwoty 100 zł – konsultacja neurologa, 40,28 zł – zakup leków i 25 zł – zakup kołnierza S.) i od kwoty 295,38 zł od dnia 1.10.2013r. (pismo powoda z dnia 17.09.2013r. k-149 pozwana otrzymała w dniu 23.09.2014r. k-157 z uwzględnieniem dodatkowych 7 dni na przygotowanie i wypłatę świadczenia).

Powódka poniosła również koszty przejazdów na zabiegi rehabilitacyjne do L. oraz do lekarzy w K. i lekarza rodzinnego samochodem V. (...) i P. (...). Przyjmując ilość przejechanych kilometrów samochodem V. (...) km, zużycie oleju napędowego około 7 l/100 km oraz średniej ceny oleju napędowego w tym okresie na kwotę 4,74 zł /1l otrzymamy kwotę 274,40 zł (827 km x 7l/100 km x 4,74 zł /l). Ponieważ strona pozwana wypłaciła powódce częściowy zwrot kosztów dojazdu w wysokości 150,20 zł, należało kwotę 274,40 zł pomniejszyć o w/w kwotę 150,20 zł. (274,40 zł -150,20 zł = 124,20 zł). Natomiast koszty przejazdów samochodem marki P. (...) diesel o pojemności 1,4 cm³ wyniosły 116,83 zł przy przyjęciu spalania 5,5 l / 100 km i cenie w tym okresie oleju napędowego 5,59 zł /1l. Zatem łącznie koszty przejazdów, podlegające zwrotowi przez stronę pozwaną, wynoszą 241,03 zł (124,20 zł + 116,83 zł) zaś ustawowe odsetki Sąd uwzględnił od kwoty 124,20 zł od dnia 5.12.2013r. (pismem z dnia 27.11.2012r. k-84 powódka wezwała o zwrot kosztów dojazdu w kwocie 611,21 zł z uwzględnieniem dodatkowo 7 dni na doręczenie pisma pozwanej i przygotowanie wypłaty świadczenia) zaś od kwoty 116,83 zł od dnia 10.10.2013r. (pismem z dnia 2.10.2013r. powódka zgłosiła żądanie z uwzględnieniem dodatkowo 7 dni na doręczenie pisma stronie pozwanej i przygotowanie wypłaty świadczenia)- pkt. II wyroku. Odszkodowanie w tej wysokości, na podstawie art. 322 kpc podlegało częściowemu miarkowaniu

W części ograniczony, na podstawie przepisu art. 355 kpc Sąd postępowanie umorzył, gdyż na rozprawie w dniu 6.11.13r. (k-199) powódka ograniczyła żądanie pozwu w zakresie kosztów dojazdów (pkt. IV wyroku).

Dalej idące powództwo Sąd oddalił uznając, że dochodzona kwota tytułem zadośćuczynienia, ponad kwotę zasądzoną, jest znacznie wygórowana i nie może być uwzględniona jak również oddalenie obejmowało żądanie z tytułu kosztów dojazdów ponad kwotę 241,03 zł (żądanie ograniczone dotyczyło kwoty 244,39 zł) oraz odsetek żądanych przez powódką w zakresie kosztów leczenia, dojazdów, i zasądzonego zadośćuczynienia pieniężnego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając przy przyjęciu, że powódka wygrała w 0,62% (15.704,69 zł : 25.598,89 zł) zaś strona pozwana wygrała w 0,38%, a zatem należne powódce koszty to 3125,91 zł (0,62% x 5.041,80 zł obejmujące 2400 zł kosztów zastępstwa, 34 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 655 zł – opłata sądowa i 1952,80 zł koszty opinii biegłych), zaś stronie pozwanej 918,46 zł (0,38 % x 2417 zł obejmujące 2400 zł kosztów zastępstwa i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa) i w związku z tym należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2207,45 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (3125,91 zł – 918,46).

Nadto na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005r. (tekst jednolity : Dz. U. nr 90 poz. 594) , nakazano uiścić stronie pozwanej brakującą opłatę sądową w kwocie 131 zł zasądzonego roszczenia ponad kwotę 13.099 zł, stanowiącej wartość przedmiotu sporu od której powódka uiściła należną opłatę sądową, zaś w pozostałym zakresie nie obciążono powódki opłatą sądową.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego należało orzec jak w sentencji.